

Ô Sào Thiên Sư

Thiên tông Phật giáo Trung Hoa có một giai thoại rất thú vị: Tương truyền Thiên sư Ô Sào là người tu hành đắc ngũ nhãn, lục thông và thường ngồi thiền trong một tổ quạ ở trên chạc ba của đại thụ.

Lúc bấy giờ có đại quan triều đình là Bạch Cư Dị vừa đến trấn nhậm, nghe thiên hạ đồn đại có ông Tăng ngồi thiền trên tổ quạ nên đến thử xem hư thực ra sao. Khi đến nơi và thấy cảnh tượng như vậy, đại quan họ Bạch mới nói:

- Sao ông lại ngồi trên ấy, rất nguy hiểm ?

Thiên sư Ô Sào trả lời:

- Có chi là nguy hiểm, chỗ ngồi của đại quan mới thật là nguy hiểm !

- Ta là mệnh quan của triều đình, dưới một người, trên vạn người, binh đông tướng mạnh, có sao ông lại bảo chức vụ quyền hành của ta đang nắm giữ là nguy hiểm ?

- Đại quan đang ngồi trên đầu lưỡi của trăm quan ở trong triều

- của trăm họ muôn dân.

Bạch Cư Dị giật mình thảng thốt nhận ra mối nguy hiểm đang ẩn tàng ấy, khí thế muốn làm bẽ mặt thiên sư lúc ban đầu bị

tiêu tan. Bạch Cư Dị đổi thái độ, cung kính và tham vấn Phật pháp với thiền sư, cả hai trao đổi rất tương đắc với nhau nhiều điều.

Lúc bấy giờ Thiền sư Ô Sào đọc bài kệ:

*Không làm các điều ác
Làm tất cả điều lành
Giữ tâm ý trong sạch
Ấy lời chư Phật dạy.*

Làm điều ác không phải chỉ có: Mua gian bán lận, đốt nhà, cướp của, giết người là ác. Phạm luật thế gian như: “*ngũ nghịch, thập ác*” là ác...

Đối với nhà Phật thì: Sát sinh, trộm cướp, tà hạnh, nói dối, say nghiện là ác. Tham, sân, si, mạn, nghi, tà kiến là ác. Phá giới, phạm giới là ác. Tham quyền cố vị, hách dịch kiêu căng là ác. Dẫm đạp kẻ dưới, nịnh bợ người trên là ác. Ăn nói, làm việc theo cảm tính, không có kế hoạch, không theo chương trình làm ảnh hưởng đến tổ chức là ác. Nói xấu niên trưởng – khinh chê đạo lý là ác. Tự đề cao cá nhân, ngạo mạn thể hiện cái tôi hèn mọn, tự xem mình là trung tâm vũ trụ là ác. Không tự soi rọi lại chính mình – mình đang làm, mình đang nói mà không biết mình đang làm, đang nói cái gì, nó là tốt hay xấu,

nó có làm ảnh hưởng đến tâm lý người khác hay không, có làm ảnh hưởng đến tổ chức hay không, là ác ...

Người đã thọ giới mà không giữ giới hay cố tình phá giới tức là ác, ác với chính mình, ác với đức tin của mình, ác với sự tin tưởng và kỳ vọng của thầy tổ – của tổ chức. Cái ác vốn rất nhiều, hễ cái gì không nên làm mà cứ làm là ác, cái nên làm mà không chịu làm là ác. Hễ làm ác thì tự cấu uế, tự đọa, tự mình hại mình, hại đến tổ chức. Tóm lại tất cả tự mình, mình làm ác thì mình uế trước, lục đạo ngũ thú cũng tự mình chiêu cảm lấy./-

Nguyễn Hoàng
Phan Văn Huy Tâm